

Hlasatel

Občasník Společnosti Richarda Wagnera v Praze

Šestnácté číslo

Prosinec 2006

Přátelé,

milovníci operní hudby, zejména té, co zkomponoval velký Richard Wagner! Dovolte mi Vás co nejsrdečněji pozdravit na prahu roku 2007, který bude již šestým v historii Společnosti R. W. a který vyústí ve výroční a volební zasedání spolku v únoru 2008.

Právě uplynulý rok 2006 nebyl pro SRW mimořádně významný, výčet uskutečněných akcí jsem Vám zrekapituloval už v minulém čísle, proto pouze doplňuji. V neděli, 17.12., jsme se v počtu 16 členů zúčastnili první reprízy nového nastudování Bludného Holanďana v Ústí nad Labem. Recenzi najdete uvnitř listu.

Posledním významným aktem v životě spolku je schůzka vedení s pověřeným ředitelem Národního divadla, panem ing. Mrzenou, která proběhla v samém závěru roku a měla jednoznačně pozitivní charakter.

Co však očekávat od roku právě začínajícího? Například to, že na rozdíl od loňska vydáme čtyři čísla Hlasatele a ne dvě až v samém závěru roku. To, že včas a v patřičné kvalitě připravíme wagnerovské CD paní Kniplové, že se podaří získat za čestného člena SRW paní Evu Randovou a uskutečnit s ní besedu.

Mezi další plány patří kromě zájezdů, omezených kapacitou 1 – 2 aut, tzv. otevřené akce pro všechny členy - výlet na zámky Ludvíka Bavorského (zatím je ale zájem menší, než by se dalo čekat!) spojený s některým dílem Ringu v Norimberku, na podzim pak nový Rienzi v Lipsku a Bludný Holanďan v Liberci.

Zásadním úkolem pro příští období je ovšem zvyšování prestiže SRW v rámci české hudební veřejnosti a prohlubování vlivu na operní dění v Čechách. Ve dvou až třech lidech se to ovšem těžko podaří, nicméně náznaky jsou a osoby, schopné se na tom podílet rovněž.

Vážení, přeji Vám do roku 2007 zdraví, štěstí, osobní i pracovní úspěchy, a také více času na wagnerovský spolek, který počítá s Vaším přispěním na své cestě mezi dobře fungující a prosperující obdobné spolky v Evropě.

Zdraví Vás Luděk Patrák

Severočeské divadlo opery a baletu v Ústí nad Labem uvedlo inscenaci Bludného Holanďana

Bludný Holanďan v Ústí nad Labem

Luděk Patrák

Na Bludného Holanďana jsme zvyklí v poslední době jezdit spíše k našim západním sousedům, neboť i tato, spolu s Rýnským zlatem nejkratší Wagnerova opera, „vyhynula“ na českých jevištích, jako některé živočišné druhy v přírodě. Poslední vlaštovka byla zahlédnuta před necelými třemi lety v Plzni, ale ta měla dosti pocuchané peří...

Není proto divu, že ústecká inscenace vzbudila mezi členy SRW pochopitelný zájem a čtyřmi auty v počtu 15 členů jsme nelitovali třetí adventní neděle a vydali se na sever Čech. Hned v úvodu je nutno říci, že mezi návštěvníky převládla jednoznačná spokojenost. Představení režijně připravil Martin Otava, který má s Wagnerem řadu zkušeností, a to i mezinárodních. Bylo znát, že režisér ví, „o čem to je“ a že na rozdíl od některých svých kolegů plně chápe, co se zpívá v textu i co se hraje v notách. Neviděli jsme žádné avantgardní představení (naštěstí), nápad se Sentou, blouznící během přede hry se sice již před lety objevil a všudypřítomné postele bych se také mohl vzdát. Nicméně po „Obludném Holanďanu“ před rokem v Regensburgu byly balzámem i ostatní inscenační složky. Scéna jednoduchá, lodi fiktivní, den na to by se na ní mohlo hrát klidně úplně jiné představení. Vcelku se mi líbily kostýmy, zejména u mužských představitelů.

Nejslabším článkem večera byl výkon orchestru. Nevím, zda to bylo menším obsazením nebo nezkušeností s Wagnerovým dílem, ale chyb tam bylo opravdu příliš a místy jsem měl dokonce pocit, že se hraje jiná opera. Dirigent Norbert Baxa jistě udělal co mohl, Wagner však je zřejmě ještě nad jeho síly. Škoda, že si výkon orchestru nemůžeme ověřit dejme tomu v páté repríze, pak by možná hodnocení bylo pozitivnější.

Kvalitu představení stanovily pěvecké výkony. V titulní roli si po 25 letech zopakoval Holanďana v Ústí R. Haan, v tuto chvíli zřejmě jediný český pěvec, vyhovující nárokům této postavy. Menší prostor divadla mu evidentně vyhovuje (alespoň na Wagnera) spíše, než velké scény, každopádně jeho výkon mne uspokojil více, než před léty ve Smetanově divadle. Dobrou partnerkou mu byla M. Hundeling, která by možná naopak potřebovala větší sál. Nejpříjemnějším překvapením byl pro mne ovšem výkon J. Vacíka v nelehké roli Erika. Pěvec zúročil své bohaté zkušenosti ze zahraničních, zejména německých scén a odvedl výkon v této roli na české poměry nevídaný. J. Šokalo, prověřený wagnerovskými rolemi svého oboru mj. ve Státní opeře v 90. letech, provedl Dalanda na plně odpovídající úrovni.

Sbory, ač početně nevelké, obstály podle mne daleko lépe, než orchestr.

Celkově lze ovšem představení zhodnotit jednoznačně kladně. Už samotné nastudování této opery je významným dramaturgickým počinem, navíc úroveň byla na krajskou scénu poměrně velmi vysoká. Jak by asi dopadlo Národní divadlo, kdyby se pokusilo o totéž s českými a na českých scénách běžně působícími pěvci?

Na podzim 2007 chystá Bludného Holanďana divadlo v Liberci. Myslím, že laťka byla nasazena poměrně vysoko.

Richard Haan v titulní roli

Richard Wagner: Tannhäuser – Opernhaus Magdeburg

(psáno z premiéry 5.11.2006)

Vít Dvořák

Velmi moderní inscenace, plná symbolů, plná provokujících nápadů, ale také plná prostoru pro vlastní fantazii diváků. Myslím, že tak to má být. (Byť připouštím, že zdaleka ne každého mohlo zrovna tohle pojetí oslovit.) Režisér Holger Pototzki a scénograf Andrea Jander zastavěli jeviště jakýmsi středověkým městským centrem, šedivými zdmi budov se spoustou zákoutí, neměnnými po celé představení. Tento základní, tak trochu depresivní rámec ale člověk přestane velmi brzy vnímat a bere jej spíš jen jako jakési dokreslení atmosféry celého příběhu. Pozornost totiž na sebe přitahují hlavně rozházená torza harf a klavírů, a také rozměrná postel, umístěná na docela často se pohybujícím propadle v centru scény. Osazenstvo Venušiny sluje se chová vskutku prostopášně a bez jakýchkoli sexuálních zábran. Třeba při pohledu na kněžky lásky, souložící s harfami, si člověk maně vzpomene na ženevskou inscenaci téhož titulu. Osobně jsem rozhodně pohoršen nebyl ani tentokrát, v Magdeburgu. Naopak. Druhé – „Alžbětino“ jednání má harfy a klavíry srovnány pečlivě do řady. A postel zůstává. Zajímavé propojení obou dam. Třetí dějství se pak zásadě vrací k počáteční podobě inscenace. Pevným základem tohoto Tannhäusera jsou však zpěváci. Velmi, velmi dobří. Hlavně spolehlivý Lawrence Bakst v titulní roli, lyrický Roland Fenes jako Wolfram i Iago Ramos jako Walter (byť s poněkud specifickým témbrem svého hlasu). Primát si ale rozhodně odnesla Anita Bader jako Elizabeth. Nádherný plný soprán, skutečná ozdoba inscenace a myslím i celého magdeburského souboru (ostatně nepřiliš početného – většinu zpěváků si sem zvou na jednotlivé role). Také velmi dobrý výkon orchestru a v neposlední řadě i sboru zcela nutně u mne vyvolal velmi hluboký a zvlášť poslední dobou docela častý povzdech: Kam to v pražském Národním dopravovali? Ani tohoto Tannhäusera, provedeného na takovéto úrovni, si tam představit při vší snaze skutečně nedokážu.

*K článku na
protější
straně :*

*Maida
Hundeling v
roli Senty*

SPOLEČNOST RICHARDA WAGNERA

Dominínská 115, 154 00 Praha 5

Praha 2. ledna 2007

Vážený pane ministře,

Společnost Richarda Wagnera pozorně sleduje konfliktní situaci v Národním divadle v kontextu změn, které jste právem a energicky ve vedení tohoto ústavu provedl. Jsme přesvědčeni, že kroky, které pověřený ředitel Národního divadla ing. Jan Mrzena během svého působení realizoval, jdou tím správným směrem ve prospěch řádného chodu a kulturního poslání divadla. Velice nás překvapila reakce části činoherního a baletního souboru na odvolání šéfa opery Jiřího Nekvasila. Neopodstatněné nám připadají též ultimativní požadavky na zrušení výběrového řízení na funkci ředitele. Dle našeho soudu potřebuje tato instituce kompetentní a čestnou manažerskou osobnost, která by v době co nejkratší přivedla Národní divadlo do stavu odpovídajícího jeho renomé a tradici. Doufáme, že i přes rozbouřené politické dění neustoupíte nátlaku a dovedete celé výběrové řízení ke zdárnému konci.

Předsednictvo SRW

Vážený pan

Mgr. Martin Štěpánek

ministr kultury ČR

Na vědomí: Ing. Jan Mrzena, ředitel ND

(Text dopisu předsednictva SRW ministrovi kultury)

Hlasatel - vydává **Společnost Richarda Wagnera** výhradně pro svoji potřebu. Vychází zpravidla 4x ročně pro členy, kteří mají zaplacený členský příspěvek.

Redakce: Jan Rausch, Luděk Patrák, Martin Nejedlý

Adresa: Dominínská 115, 154 00 Praha 5 / Tel.: 224972528 (Po-Pá) nebo 602832588 / e-mail: SRW@seznam.cz
